

ناصر صبحی

ابوذر خواجهویی برای بسیاری از مردم شهر و به خصوص اهالی فرهنگ، هنر و رسانه نامی آشناست. او اخیراً از سوی میراث فرهنگی استان به عنوان دبیر دبیرخانه شهر جهانی گلیم معرفی شد و مورد استقبال اهالی فرهنگ و هنر قرار گرفت. گفت‌وگو با او، جلوی موزه دست‌یافته‌های شهری و روستایی که قرار است تبدیل به موزه گلیم و محل استقرار دبیرخانه شهر جهانی باشد، گذاشته می‌شود. ساختمان به حال خود رها شده و برخی از سنگ‌ها افتاده‌اند. سقف ورودی به شکلی با معماری نامناسب، سعی کرده در دسترس‌های آهنی را بگیرد اما نتوانسته. اطراف این به اصطلاح موزه پر از آشغال است و درون اتاقک نگهداری‌اش نیز یک مرد جوان و یک زن می‌اسال مشغول استعمال مواد مخدر هستند. از نشانه‌ها و آثار دوده مشخص است این مکان یک باتوق است. برای انجام گفت‌وگو به پشت‌بام موزه می‌رویم و متوجه می‌شویم پشت‌بام نیز باتوق است. گویا حتا زمانی معنادار باشکستن بیشه موزه به داخل رفته و آن‌جا را هم باتوق کرده‌اند. خواجهویی از وعده شهرداری برای برطرف کردن این مسایل خبر می‌دهد. خواجهویی تا آن‌قدر پیران که دبیرخانه قدرت اجرایی ندارد. تاکید می‌کند که موانع گلیم تنها با مشارکت حداکثری مجموعه مدیریت شهرستان می‌تواند رفع شود یا به حداقل برسد.

پروسه‌ای که میراث فرهنگی استان طی

کرد تا به نام شما رسيد، چگونه بود؟

کلیه ناهماهنگی بین فرمانداری سیرجان و میراث فرهنگی استان شکل گرفت که سبب یک سردرگمی جدی شد. اشتباه بزرگ‌تر این بود که هم مجموعه‌ی استان گلیم و هم شهرستان، تصور کردند هدف ثبت جهانی گلیم بوده و تقریباً پس از سه سال تمام رسیدن این اتفاق، همه چیز با پایان یافته تلقی کردند. در حالی که ثبت جهانی گلیم، وسیله‌ای بود برای سرسوم‌لادن به وضعیت هنر-صنعت گلیم و بهره‌مندی از مزایای بی‌شمار ثبت جهانی این دست‌یافته که می‌توانست، سرنوشت شهرستان سیرجان را به سمت یک آینده‌ی خوب، دچار تغییر و تحول کند. این اتفاق باعث شد که کسی به فکر استقرار دبیرخانه شهر جهانی گلیم در سیرجان نبفتد. نهادی که می‌توانست بین دستگاه‌های متولی گلیم و فعالان این حوزه، هماهنگی‌های لازم را به‌وجود آورد و راه را برای تحقق اهداف شهر جهانی گلیم هموار کند. البته در زمان فرمانداری آقای مکی‌آبادی، دبیرخانه‌ای در ساختمان فرمانداری و اداره کل میراث استان، اعتباری نداشت و دید وزارتخانه و اداره کل میراث استان، اعتباری نداشت و خیلی زود، به کار خود پایان داد. اداره کل میراث استان در زمان مدیریت آقای وفایی، آقای فرخی را با حفظ سمت به‌عنوان دبیر شهر جهانی گلیم به وزارتخانه معرفی کردند که بیشتر برای رفع مسئولیت بود. باید مدبرکل شدن آقای فرخی، آقای حسین‌زاده از کارشناسان با تجربه اداره کل استان، دبیر شهر جهانی گلیم بشوند که اصفا در دوروی ایشان، تحکرات خوبی در حوزه‌ی گلیم شکل گرفت. هر چند که به خاطر عدم حضور روی در سیرجان و عدم افتتاح دبیرخانه، بسیاری از مشکلات همچنان پابرجای ماند. پس از تغییر مدیریت در اداره کل استان و روی کار آمدن آقای مهندس فعالی، یک نگاه جدی به بحث فراموش شده‌ی شهر جهانی گلیم، به‌وجود آمد که اولین

قدم آن، سفر خانم دکتر محمودیان، معاونت صنایع‌دستی وزارتخانه به سیرجان بود. در این سفر ضمن بررسی نقاط ضعف و قوت شهر جهانی گلیم، موضوع راه‌اندازی دبیرخانه هم در دستور کار قرار گرفت. روز بعد از این سفر نیز، آقای مهندس فعالی با بنده تماس گرفتند و اعلام کردند که با توجه به این که آقای حسین‌زاده به‌عنوان سرپرست معاونت صنایع‌دستی استان انتخاب شده‌اند، پس از بررسی‌های صورت گرفته، تصمیم گرفته شده تا شما را به‌عنوان دبیر این پایگاه به‌وزارت‌خانه معرفی کنیم.

منظور شما همان سفر سال

گذشته معاون صنایع‌دستی وزارتخانه به سیرجان است؟

بله. بنده علی‌رغم اینکه می‌دانستم با انباشت مشکلات و عقب‌ماندگی‌های چندسال گذشته، مسیر بسیار دشواری پیش روست، به‌خاطر علاقه به این هنر جهانی و این که از همان روزهای اول، عضو ثابت کارگروه ثبت جهانی گلیم بودم. این مسئولیت را پذیرفتم. البته از زمان طرح این پیشنهاد تا زمان صدور حکم، بنده منتظر ابلاغ نامندم و یکسری اقدامات را برای سرسوم‌لادن بخشیدن به وضعیت گلیم شروع کردم.

مشخصاً و تا به امروز چه اقداماتی انجام

دادید؟

اولین کار گزارش ارزیابی دوساله‌ی وضعیت شهر جهانی گلیم بود. پیشترها در قالب چندین فرم از سوی شورای جهانی صنایع‌دستی فرستاده شده بود که سعی شد پاسخ مناسبی داده شود. با توجه به این که مدت اعتبار چهارساله‌ی شهر جهانی گلیم رو به پایان است، این گزارش و ارزیابی ضروری که به‌احتمال زیاد ارسال و به‌صورت غیرمجموعی انجام خواهد شد، تاثیر بسیاری در تمديد یا عدم‌تمديد این اعتبار خواهد داشت. همچنین با ارزیابی و از طریق برگزاری جلساتی در فرمانداری و همچنین دیداری که بین شهردار سیرجان و مدیرکل میراث استان صورت گرفت، مقدمات راه‌اندازی دبیرخانه و موزه‌ی گلیم با انتخاب پیمانکار و مشاور، فراهم شده که امیدوارم طی روزهای آینده به مرحله‌ی اجرا برسد.

پیش‌ش‌های شورای جهانی صنایع‌دستی

حول چه موضوعاتی بود؟

در اکثر پیش‌ش‌های شورای جهانی صحبت از رعایت حقوق اجتماعی بافندگان شده بود و یا اینکه ما چگونه پس از کسب این عنوان با استفاده از فرآیندهای علم اقتصاد، مانند اصول اقتصاد مدور که امروزه مهمترین راهبردهای محط‌پرستی کشورهای در حال توسعه است، نتوانسته‌ایم موانع تولید و فروش گلیم را از سر راه برداریم.

به نظر می‌رسد همیشه دست‌پنهانی وجود

دارد که معادلات بازار گلیم را به گونه‌ای می‌چیند که کمترین سود، نصیب بافندگان شود. شما چقدر به این موضوع اعتقاد دارید؟

کسی نمی‌تواند منکر این واقعیت شود که بافندگان همیشه در قعر هرم بحث‌های اقتصادی گلیم قرار داشته‌اند. اگر در یک دهه‌ی گذشته، بسیاری از دارهای

گفت‌گو با اولین دبیر سیرجانی شهر جهانی گلیم

راه رفتن روی طناب گلیم

ابوذر خواجهویی، مسئول دبیرخانه شهر جهانی گلیم / عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

گلیم جمع شده و بافندگان، عطای گلیم را به لقایش بخشیدند، معنایش جز این است که بافنده از این که حقوق مادی و معنوی‌اش رعایت شود، ناامید شده‌؟

بحث گردش اقتصادی که شما مطرح کردید یا تامین حقوق مادی، معنوی و اجتماعی بافندگان را چطور می‌خواهید اجرایی کنید؟

سخت‌ترین کار ما همین است که موانع تولید گلیم سیرجان را برطرف کنیم. به نظر من باید در قدم‌های اول مجموعه شهرستان بایند و مسایل پیش‌افتاده مثل موزه و بازارچه دائمی گلیم را سرسوم‌لادن تا تمرکز دبیرخانه صرف آسیب‌شناسی و موانع تولید گلیم باشد. همه‌ی القاب بافندگان و شاعلان حوزه‌ی صنایع دستی، باید تحت پوشش بیمه باشند اما هنوز این مهم، رنگ واقعیت به خود نگرفته و سبب شده تا بافندگان بسیاری که رو به بازنشستگی می‌روند، دارهای

زمان زیادی را برای راه‌اندازی دبیرخانه

و رعایت آیت‌های شورای جهانی صنایع‌دستی از دست داده‌ایم. راهکارهایی برای جبران این عقب‌ماندگی‌ها پیش‌بینی شده‌؟

مهمترین هدف در زمان فعلی، حفظ و تثبیت عنوان شهر جهانی گلیم است. باید سعی کنیم تا به استانداردهای مدنظر شورای جهانی نزدیک شویم. افتتاح دبیرخانه و موزه، راه‌اندازی بازارچه‌های موقت و دائمی صنایع‌دستی و تحول اساسی در بخش تبلیغات و معرفی شهر جهانی گلیم، مواردی هستند که باید به‌سرعت به آنها پرداخته شود. هم‌زمان باید از همه‌ی ظرفیت‌های شهرستان و در ارتباط مستقیم با تولیدکنندگان گلیم و فعالان فرهنگی، در جهت ارتقای وضعیت تولید و فروش و رعایت اجتماعی بافندگان، استفاده شود تا در مراحل بعدی، در حوزه‌هایی همچون جذب گردشگر، متمرکز شویم.

آیا دبیرخانه به‌تنهایی قادر است به جنگ این مشکلات برود و سرشست و سرنوشت شهر

جهانی گلیم را درگون کند؟

تحقق این اهداف بزرگ، از تونان یک فرد یا یک نهاد، خارج است. سوی حمایت‌های جدی معاونت صنایع‌دستی وزارتخانه و اداره کل استان، مجموعه‌ی شهرستان نیز باید به کمک دبیرخانه بیايد تا در مدت زمانی کوتاه، عقب‌ماندگی‌ها را جبران کنیم. بنده در آخرین جلسه‌ی کارگروه میراث شهرستان پیشنهاد دادم تا ستاد اجرایی شهر جهانی گلیم به ریاست فرماندار

شهرستان و با حضور شخصیت‌های حقوقی از جمله شهردار، برخی رؤسای ادارات، بخشداران و همچنین چند شخصیت حقیقی از فعالان عرصه‌ی گلیم تشکیل شود. این پیشنهاد تصویب شد و ظرف روزهای آینده، اولین جلسه‌اش تشکیل می‌شود تا بتوانیم از جمله ظرفیت‌های مجموعه‌ی شهرستان استفاده کنیم.

در صحبت‌های شما این نگرانی دیده می‌شود که شاید با اتمام دوره‌ی چهارساله، عنوان شهر جهانی گلیم از سیرجان گرفته‌شود.

این خطر به صورت جدی وجود دارد. ما برای پروسه ثبت جهانی گلیم، صددرصد انرژی گذاشتیم. بعد از آن، ۵ درصد تونان را هم برای حفظ این عنوان استفاده نکرده‌ایم. البته کارهای خوبی هم انجام شده مثل قدم‌های مثبت شرکت‌تولیرم، برای رونق بخشیدن به هنر گلیم باقی‌و حل مشکلات بافندگان و یا کارهایی که شرکت جهان فولاد در بلورد انجام داده. همچنین اقدامات شهرداری سیرجان در بحث معرفی گلیم و تلاش‌های معاونت صنایع‌دستی استان برای حضور تولیدکنندگان گلیم در نمایشگاه‌های ملی و بین‌المللی، اما این موارد برای تثبیت اعتبار جهانی بودن سیرجان کافی نیست. در صورت رخ‌دادن چنین اتفاقی، این گلیم شیریک پیچ نیست که اعتبار جهانی خود را از دست می‌دهد، بلکه این سیرجان است که از لیست شهرهای جهانی، خارج می‌شود.

آیا اصلاً هیچ نقطه روشنی در میان مسئولان شهر ما وجود دارد که این ماجرا را جدی

گرفته‌باشند یا حداقل برای شان مهم باشد؟

نقطه‌ی روشن فعلی، اراده‌ی محکم اداره کل میراث استان و حمایت فرمانداری و هماهنگی این دو نهاد، برای استقرار دبیرخانه و حل مشکلات آشکار شهر جهانی گلیم است. اگر این هماهنگی و اراده از روز اول وجود داشت، در واقعیت ما در یک شهر جهانی زندگی می‌کردیم و مثل شهرهایی نظیر تولدو در اسپانیا و یا منکداس در مراکش که قدر جهانی شدن شان را فهمیدند، مقصد مهمی برای گردشگران داخلی و خارجی بودیم. البته نباید همه‌ی بار شهر جهانی گلیم، روی دوش بخش دولتی باشد. نقشی که فعالان بخش خصوصی و به‌خصوص تولیدکنندگان می‌توانند ایفا کنند، به مراتب مهم‌تر است. چرا که آنها به‌لذیل ارتباطات مداوم با بافندگان، بهتر با مسایل و مشکلات گلیم آشنا هستند.

وقتی پای صحبت‌های برخی تولیدکنندگان می‌نشینیم، متوجه می‌شویم که آنها به دلیل مشکلاتی که دارند، رغبت چندانی به حضور جدی در بازار گلیم ندارند.

رفع موانع تولید و فروش گلیم نیازمند ارتباط بخش دولتی با بخش خصوصی است، چرا باید امروز گلیم جهانی سیرجان با نهادهای دیگر به فروش برسد؟ متأسفانه افزایش هزینه‌ها و مشکل مهمی همچون تهیه‌ی مواد اولیه‌ی مرغوب، سبب شده تا تولیدکننده با تردیهای فراوان در این عرصه باقی بماند. گلیم سیرجان، علی‌رغم اصالت و اعتبار جهانی، قبای بسیاری دارد. تا وقتی مشکل تهیه نخ وجود دارد و کارخانه پشم‌شویی یا رنگرزی و ریسندگی در سیرجان و استان وجود نداشته باشد، تون تولیدکننده هم برای رقابت با تولیدهای رنگرزی و ریسندگی در سیرجان و استان با مشکل‌های خطرناک روبرو می‌آید. وجود این مشکلات خطر بزرگ‌تری هم به دنبال دارد. خطری به نام افت کیفیت گلیم‌های تولیدی که می‌تواند اصالت و وجهه‌ی جهانی گلیم سیرجان را به خطر بیندازد. امیدوارم با فعال شدن دبیرخانه و همچنین تشکیل ستاد اجرایی گلیم در فرمانداری، ارتباطات مؤثری بین تولیدکنندگان با بخش

دولتی صورت بگیرد تا به سمت رفع موانع تولید، قدم برداریم.

ولی در طی سه سال گذشته و علی‌رغم برگزاری جلسات، اقدام خاصی در این زمینه برداشته نشده است؟

ما الان نیازمند آن هستیم که ستاد اجرایی گلیم، به صورت مداوم و در زمان‌های مشخص، جلسات خود را برگزار کند. ضمن اینکه برای استفاده‌ی درست از این جلسات و رهایی از سردرگمی، هر چه زودتر باید طرح جامع شهر جهانی گلیم با جمع‌بندی نظرات کارشناسان این عرصه تدوین شود. در دیداری که در تابستان ۹۶ ارزیابان شورای جهانی صنایع دستی از سیرجان داشتند، آقای کوپین مواری چندین بار تاکید کرد که ما در سیرجان یکی از غنی‌ترین صنایع‌دستی دنیا را دیدیم و به ارزش‌های بالای گلیم شیریک پیچ بی‌دیدیم، اما حالا این پریشش را از شما مسئولان دارم که اگر سیرجان ثبت جهانی شود، شما چه برنامه‌ای برای آینده گلیم سیرجان دارید؟ این مهم‌ترین پرسشی است که بی‌چواب مانده است. الان نیاز است که کمیته‌ها و کارگروه‌هایی در دل دبیرخانه

شکل بگیرند، تا بتوانند از طریق همفکری و پژوهش در دوماحور آسیب‌شناسی و آینده‌پژوهی، به ستاد اجرایی گلیم راهکار بدهند. مجموعه‌ی مدیریتی شهرستان هم نباید از ظرفیت بالای اشتغال آفرینی صنایع‌دستی از جمله گلیم باقی در مشاغل خانگی و استعداد بالای آن در رونق بخشی به اقتصاد مناطق محروم، غافل شوند.

در روزهای ثبت جهانی گلیم، انتقادهایی به کارها وجود داشت و آن‌ها را نمایش می‌دادند.

ما امیدوار بودیم ثبت جهانی گلیم تبدیل به وسیله‌ای برای تداوم کار و شکل‌گیری بازارچه‌های صنایع‌دستی در آینده‌ی نزدیک شود. همه‌ی مادر زده‌ی خودتصریفی از این اتفاق بزرگ داشتیم این که ثبت شهر جهانی موجب برندسازی و شناخته‌شدن آن رشته‌ی خاص صنایع‌دستی در آن شهر در مقیاس جهانی می‌شود که به دنبال آن، هم از نظر فرهنگی و هم از نظر اقتصادی و تجاری و گردشگری می‌تواند برای آن شهر مفید باشد. یعنی وقتی شهری به عنوان «شهر جهانی گلیم» نام می‌گیرد، دست‌یافته‌هایی که از این شهر خارج می‌شود، در سطح جهان با نگاه ارزشمندتری مورد توجه قرار می‌گیرد. ضمن آن که موجب جذب گردشگر می‌شود و با اشتغال و رونق فروش می‌تواند باعث توسعه‌ی پایدار شود. متأسفانه عنوان شهر جهانی گلیم به جای این که وسیله باشد، در ذهن برخی از مسئولان ما هدف بود. درد آن جاست که بعد از سه سال موزه گلیم با این ساختمان چندین میلیاردی بشود محل برای نسلان‌های عبوری که بایند، چادر بزنند، غذا بخورند و پس‌مانده‌ی غذاهایشان را در موزه بریزند. چرا باید اتفاق نگهداری محل کارتون خوب‌ها باشد؟ این موزه باید محل جذب گردشگر ملی و بین‌المللی و محل برای اعتبار سیرجان باشد. نه این که یک گردشگر چشمش به تابلویی بخورد که نوشته موزه دست‌یافته‌های عشایری و روستایی سیرجان اما با در بسته روبرو شود. اگر مسئولان ما این صحنه‌ها را ندیدیم‌اند کلا دشمن را با لادن گرفتاران این

به نظر می‌رسد برای توسعه و ارتقای جایگاه

شهر جهانی گلیم، حلقه‌های مفقوده زیادی وجود دارد.

اگر هر سیرجانی چه در مقام یک شهروند، چه در جایگاه مسئول و یا تولیدکننده، خود را موظف بداند که در اعتلای شهر جهانی گلیم نقش ایفا کند، بسیاری از مشکلات حل خواهد شد و سیرجان به یک شهر الگو در میان شهرهای جهانی تبدیل خواهد شد. اینکه مردم گلیم بخزند و گلیم هدیه دهند. بافندگان به فکر تولید با کیفیت گلیم باشند. تولیدکنندگان در کنار سود، به فکر حقوق بافندگان و رونق صادرات گلیم باشند و مسئولان شهرو استان در بی‌طرف کردن موانع اجرایی باشند. هر قدمی هر چند کوچک می‌تواند کمک بزرگی به اهداف تعیین‌شده بکند. برای مثال اقدام باشگاه گل‌گهر در درج عنوان سیرجان، شهر جهانی گلیم؛ روی پیراهن‌های بازیکنان تیم فوتبال این باشگاه کمک بزرگی به تبلیغ در سطح کشور بود. برگزاری همایش گلیم هم در سال گذشته، با حضور سفرای ۱۶ کشور خارجی اولین تلاش مهم برای جلب توجه‌ی بین‌المللی به سوی سیرجان و دست‌یافته‌ی بی‌نظیرش بود.

گویا به‌غیر از یکی دو سفیر، باقی آن‌ها از این که سیرجان یک شهر جهانی در حوزه‌ی صنایع‌دستی است، بی‌اطلاع بودند.

این برمی‌گردد به این که ما در این چند سال هیچ تلاشی برای تبلیغ گلیم سیرجان در عرصه‌ی بین‌المللی نکرده‌ایم. چند سال گذشته و هنوز سایتی نداریم که بتواند به چند زبان زنده دنیا، گلیم سیرجان معرفی کند. لوگو و نشانی تعریف نشده. این‌ها نیازهای اولیه‌ی هستند که باید پیش از ثبت جهانی، فکری برای شان می‌شد. امیدوارم تا یک ماه آینده بتوانیم سایت و نشان شهر جهانی گلیم را طراحی کنیم تا بتوانیم در سطح ملی و بین‌المللی این دست‌یافته‌ی بی‌نظیر را بهتر معرفی کنیم.

برای اجرایی شدن مواردی که گفتید، دبیرخانه اعتباراتی هم دارد؟

در شورای عالی وزارتخانه دستگاه‌های متولی موظف شده بودند تا به شهرهای جهانی، اعتبارات تازه بدهند و فراهم آوردن زیرساخت برای این شهرها را در اولویت قرار دهند. لازمه‌ی تحقق اهداف کوتاه مدت و بلندمدت دبیرخانه، اختصاص اعتبارات است و گر نه به غیر از موارد محدودی که بنیازی به هزینه ندارد، اقدام خاصی نمی‌توان انجام داد.

گویا برنامه و تقویم سالانه‌ای هم از سوی

اداره کل میراث، گردشگری و صنایع‌دستی استان ارایه شده که قرار است مبنای فعالیت‌های دبیرخانه در سال پیش‌رو باشد.

محوریت این برنامه مواردی همچون: تعامل بخش دولتی با بخش خصوصی، حفظ کارگاه‌های کوچک و بزرگ و خانگی، ایجاد خانه‌های ترویج و مراکز ترویج صنایع‌دستی و برگزاری کارگاه‌های آموزشی است. دبیرخانه تیزسعی دارد برنامه‌هایی را که از زمستان سال گذشته شروع کرده، ادامه دهد. از جمله همکاری با دانشگاه آزاد اسلامی سیرجان در جهت راه‌اندازی مرکز تحقیقات گلیم، راه‌اندازی مدارس تابستانه صنایع‌دستی و طرح «یک روز با گلیم» در مدارس با همکاری آموزش و پرورش و... امیدواریم شهر جهانی گلیم، فقط یک عنوان خشک و خالی برای سیرجان نباشد. غیر از این باشد، رنجی فزون می‌شود که چرا دنیا قدر هنرزان این دیوار دانست و ما ندانستیم.

نگاهی اجمالی بر روزهای پایانی پروژه گندله‌سازی گهر زمین

در سالی که به نام «جهش تولید» نامگذاری شده است، پروژه گندله‌سازی گهر زمین در آستانه افتتاح می‌باشد

همگی آن‌ها نصب گردیده است. همچنین استراکچر و سازه‌های فلزی کارخانه ۱۲۰۰۰ تن می‌باشد که تمامی آن‌ها داخلی و بومی و نصب شده است. لازم به ذکر است پیشرفت پروژه گندله‌سازی گهر زمین تا پایان فروردین ماه امسال، ۹۶.۶۶ درصد می‌باشد. امید است در سال جاری که به نام «جهش تولید» نامگذاری شده است، با توجه به برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته، این پروژه در ۲ ماه آینده به بهره‌برداری برسد.

همچنین در بخش صرفه‌جویی نسبت به پروژه‌های مشابه آن می‌توان اشاره کرد که با توجه به افزایش شدید قیمت ارز و تجهیزات، قیمت نهایی پروژه نسبت به پروژه‌های مشابه کمتر خواهد شد. این پروژه در حال حاضر در حال پیش‌راه‌اندازی و انجام تست‌های عملکردی شامل: انجام ۱۲۲ عدد Free Run موفق تجهیز، انجام ۱۴۵ عدد تست بدون بار تجهیز و انجام ۱۴۰۰ عدد سیگنال چک می‌باشد. تجهیزات مکانیکی و فرآیندی کارخانه ۱۷۰۰۰ تن می‌باشد که از این مقدار ۱۰۰۰۰ تن آن داخلی و بومی و ۷۰۰۰ تن آن خارجی هستند و

تجهیزات و نصب و راه‌اندازی این واحد برگزیده شده است (پیمانکار بخش داخل). قابل توجه اینکه با افتتاح این پروژه، کمک شایانی به اشتغال‌زایی مستقیم نیروهای بومی استان کرمان به ویژه شهرستان سیرجان به تعداد ۵۰۰ نفر و اشتغال‌زایی غیر مستقیم بیش از ۱۲۰۰ نفر خواهد شد. همچنین در زمان اجرای پروژه، بیش از ۸۰۰ نفر اشتغال‌زایی مستقیم داشته است. در بخش سرمایه‌گذاری، رقم ارزی قرارداد ۱۰۵ میلیون یورو و رقم ریالی قرارداد ۵۰۰۰ میلیارد ریال برآورد شده است.

سال ۲۰۲۰، سال بین‌المللی پرستار و ماما

۱۶ اردیبهشت

روز جهانی ماما

گرامی باد

روز جهانی ماما و نگهدارنده‌ی علم و پزشکی سیرجان